

Historia szpitala

Współczesny trzebnicki szpital to kilka osobnych historii, albo nawet odrębnych tradycji. Te osobne wątki historii połączyli jednak ludzie. Ci którzy zbudowali kompleks nowych budynków i wprowadzili tam trzy dotąd samodzielne placówki. Ale też ci, którzy kiedyś pracowali w trzech, a teraz w jednym szpitalu.

Początek historii szpitala wiąże się z inicjatywą Śląskich Rycerzy Maltańskich. Kupili oni część zrujnowanego klasztoru pocysterskiego i w roku 1871 założyli w nim szpital. W tym samym roku przybyły do Trzebnicy Siostry Boromeuszki. Tu przeniosły Dom Generalny i nowicjat. Podjęły też posługę szpitalną.

Szpital rozwijał się i zdobywał wyposażenie na miarę hojności darczyńców. W końcu II wojny światowej dysponował 200 łózkami w czterech podstawowych oddziałach. Po wojnie był pierwszym dolnośląskim szpitalem odebrany kościołowi. Stało się to 21 kwietnia 1945 roku. Tę datę można uznać za powstanie Szpitala Powiatowego o charakterze publicznym. Uszkodzenia budynków klasztornych spowodowane rabunkową eksploatacją ujęć wód stały się jedną z przesłanek decyzji o budowie nowego Szpitala. Klasztor został uratowany przed katastrofą budowlaną, dzięki środkom Fundacji Polsko-Niemieckie Pojednanie i wrócił do prawowitych właścicieli. Siostry prowadzą tam Zakład Opiekuńczo-Leczniczy. 31 grudnia 1999r. Szpital Powiatowy przeniósł się do obecnej siedziby, wniesionej staraniem władz Powiatu Trzebnickiego i Dyrektora Szpitala, doktora Edwarda Puchały.

W roku 1971, kiedy Szpital korzystał jeszcze z pomieszczeń Klasztoru, doszło do pierwszej replantacji kończyny utraconej przez ofiarę wypadku. Dokonał jej zespół pod kierunkiem doktora Ryszarda Kocięby. To osiągnięcie zostało nagłośnione. Replantacje stały się specjalnością Szpitala. Podjęto szkolenia personelu. Doposażono oddział chirurgiczny. W roku 1973 Minister Zdrowia utworzył odrębną jednostkę – Ośrodek Replantacji Kończyn. Pękające mury klasztorne przyspieszyły decyzję o budowie nowej siedziby Ośrodka. Przeprowadzka do nowego budynku nastąpiła w roku 1993. Zmieniono nazwę na Ośrodek Replantacji Kończyn, Mikrochirurgii, Chirurgii Ręki i Chirurgii Ogólnej. Pierwszego stycznia 2004 Ośrodek został przyłączony do Szpitala Powiatowego. Ordynatorem został docent a obecnie profesor Jerzy Jabłecki.

Centrum powstało w latach 50-tych XX wieku. Wywodzi się z tradycji uzdrowskiej Trzebnicy, powstało w budynkach dawnego sanatorium, które zmieniały wielokrotnie funkcje. Od 1963 roku do końca lat 80-tych było ośrodkiem leczenia operacyjnego schorzeń ortopedycznych i rehabilitacji dzieci. W 1985 roku ówczesny Dyrektor dr hab. n. med. Jerzy Przybylski jako pierwszy w Polsce i trzeci na świecie wprowadził do leczenia operacyjnego skolioz metodę wielopłaszczyznowej korekcji kręgosłupa (tzw. metodę C-D). W kolejnych latach Centrum było wiodącym Ośrodkiem leczenia skolioz i kształcenia kadry chirurgów kręgosłupa z Polski i krajów ościennych. Od 1 stycznia 2005 Centrum Rehabilitacyjno-Ortopedyczne zostało włączone do struktury Szpitala. Tradycje Centrum kontynuują pracownicy Oddziału Ortopedyczno-Urazowego, rozszerzając działalność medyczną o leczenie urazów narządu ruchu i ortopedię dorosłych. Oddziałem kieruje doktor Krzysztof Kołtowski, wieloletni Dyrektor Centrum, aktualnie – Prezydent Oddziału Zachodniego Polskiego Towarzystwa Chirurgów Kręgosłupa.

Od roku 2000 patronką Szpitala Powiatowego w Trzebnicy jest Święta Jadwiga Śląska. Szpital w nowej siedzibie przy ul. Prusickiej dalej się rozwija. Wzbogacił się o dwa oddziały: Szpitalny Oddział Ratunkowy i Oddział Rehabilitacyjny. Rozwija ofertę ambulatoriów specjalistycznych. Uczestniczy w prestiżowych programach, między innymi transplantacji kończyn i leczenia tetraplegii.